

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/237/2016
Identifikačné číslo spisu:	7613205392
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7613205392.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D. C., bývajúceho v G., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moyzesova 38, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 C 73/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. apríla 2015 sp. zn. 11 Co 591/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 7. apríla 2015 sp. zn. 11 Co 591/2013 : I. potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 16. septembra 2013 č. k. 8 C 73/2013-95 (ktorým a/ zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu Košice z 19. januára 2012 sp. zn. 2 C 3501/2012, b/ odložil jeho vykonateľnosť, c/ rozhodol o trovách konania, d/ rozhodol o poplatkovej povinnosti), II. rozhodol o trovách odvolacieho konania. Uvedený rozsudok odôvodnil stotožnením sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ako aj s odôvodnením jeho rozsudku a nezistením žiadneho pochybenia ani v zisťovaní skutkového stavu. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie s tým, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bolo odopreté právo na zákonného sudcu a v dôsledku toho jej bola odňatá možnosť pred súdom konať. Poukázala na nepredloženie prejudiciálnej otázky ESD k výkladu ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka a na výklad ustanovenie prílohy 1 písmena q/ smernice 93/13/EHS samotným odvolacím súdom. S poukazom na vedenie súdneho konania ex offio a

vyšetrovacej zásady uviedla, že účastníci konania neboli oboznámení so závermi, ku ktorým súd dospel a tak bolo porušené právo strán kontradiktórne sa k nim vyjadriť. Toto tvrdenie podporil rozsudkom ESD vo veci C-472/11 a rozšíril dovolaciu námietku o porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Tvrdila, že v odôvodnení rozsudku odvolací súd bližšie nevysvetlil, z akých skutkových zistení vychádzal a akými úvahami sa riadil pri ich právnom posudzovaní, nevyrovnal sa s jej odvolacími námietkami, ktoré mohli spôsobiť odlišné rozhodnutie v merite veci, jeho rozhodnutie je preto arbitrárne, svojvoľné. Namietala nedostatočne vykonané dokazovanie. Ďalej dovolateľka konštatovala nesprávne zistený skutkový stav, ku ktorému prišli okresný i krajský súd. Súdny nesprávne interpretovali všeobecné poistné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, rozhodcovskú doložku a záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klientov. V rámci nesprávneho právneho posúdenia uviedla, že súd neaplikoval nesprávnu právnu normu zákon č. 340/2005 Z.z. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej navrhol, aby dovolací súd dovolanie v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

4. Dovolanie žalovanej bolo podané 27. mája 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania, skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza, že v danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 474/2014, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 505/2014, 8 Cdo 337/2014, 7 Cdo 123/2016, 2 Cdo 343/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

7. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.